

ΑΠΟ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΡΑ ΦΕΙΔΙΑ

ΑΙ Ινδίαι είνε ό τόπος τών φειδιών. Έκεί εύρίσκονται τά μεγαλύτερα και τρομερώτερα και τ'ε πιό φαρμακερά φείδια. Ζεσταίνονται ήσυχα στον ήλιο, βρίσκουν άφθονη τροφή και ζουν πολλά χρόνια. χώνονται παντού, γεμίζουν τούς δρόμους, τούς λιμένες, τούς ποταμούς και μεταφέρονται στα σπίτια. Όλοι οι κήποι έχουν τά φείδια τους. Άγαπούν τή ζέστη του κρεβατιού, κουνιάζουν στα τζάκια και τρυπώνουν στα συρτάρια.

Ένας ταξιδιώτης πού πήγαινε με τó σιδηρόδρομο σε μιá πόλι τών Ινδιών, είδε με φρίκη ότι είχε σύντροφο σ' όλο τó ταξίδι του, ένα φείδι πού είχε κουνιάσει κάτω άπ' τó προσκέφαλό του. Τή νύχτα τά φείδια κυκλοφορούν μέσα στα δωμάτια χωρίς νά πειράζουν κανένα. Δαγκώνουν μόνο όταν τούς έπιτεθή κανείς.

Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο στις Ινδίες από δάγκωμα φειδιού. Ό κυριώτερος λόγος είνε ότι περπατούν ξυπόλυτοι. Τó φείδι δέν κυνηγάει τόν άνθρωπο και μόλις άκούση κρότο παπουτσιών παραμερίζει. Με τούς ξυπόλυτους όμως δέν συμβαίνει τó ίδιο. Πατούν συχνά τά φείδια και ούτε φροντίζουν νά κατηριάζουν τήν πληγή, πριν τó δηλητήριο μεταδοθή σ' όλο τó σώμα. «Με δάγκωσε φείδι», λέν με άπάθεια «θά πεθάνω». Κάποτε κάνουν ξόρκια, τών όποιών ή δύναμις όμως κρατεί έως ότου πεθάνουν.

Γ' αυτό στις Ινδίες δίνεται άμοιβή σ' εκείνον πού θά σκοτώση φείδι. Έν τούτοις τά φείδια δέν έλαττώνονται και εξακολουθοούν νά έχουν πολλά θύματα. Οι Ινδοί τά θεωροούν ιερά και ιδιαίτερος τήν Κόμπρα.

Υπάρχει μάλιστα και ή έορτή τών φειδιών, Νάκ-Παντσαμί λεγομένη. Η Κόμπρα στην Ινδική γλώσσα λέγεται και Σάμ (φείδι). Τό όνομα αυτό δέν πρέπει νά τó προφέρει κανείς τή νύχτα, γιατί ή Κόμπρα τó βρísκει έξευτελιστικό και έκδικείται. Πρέπει νά τήν ονομάζετε Κέρα (σκουλήκι), πράγμα πού τήν έξευμενίζει και τήν κάνει νά μη δαγκώνη ποτέ.

Όταν συναντήσετε Κόμπρα στο δρόμο σας και σας κυττάξη σηκώνοντας τó κεφάλι και τεντώνοντας τó λαιμό, είνε σημείο, όπως τó έξηγοούν οι Ινδοί, ότι ό δρόμος σας θά πάη καλά... έκτός βέβαια αν ή Κόμπρα σας δαγκώση.

Ένα άλλο φείδι, τó Νταμάν, τρέφεται με ποντικούς και κατοικεί στα σπίτια τών Ινδιών και πρό πάντων κάτω από τις στέγες. Τó φείδι αυτό είνε εύεργετικό διότι έξολοθρεί τά ποντίκια χωρίς νά είνε φαρμακερό.

Όταν ή Κόμπρα προξενήση καμμιά καταστροφή στο σπίτι όπου φιλοξενείσθε, οι Ιθαγενείς δέν τήν σκοτώνουν, αλλά προσπαθοούν νά... τήν πείσουν νά φύγη με τó καλό. Τί φροντίδα αυτή άνατίθεται σε μιá παρθένο, πού ή Κόμπρα δέν τήν δαγκώνει ποτέ, όπως Ισχυρίζονται οι Ινδοί.

Άντρωποι από μέρος της. Με τις κατάλληλες λοιπόν σημειώσεις σ' αυτό, κατάφερα νά κάνω θαύματα. Πέτυχα ν' αγαπήση ή γυναίκα μου μιá γνωστή μου πού τήν μισούσε θανάσιμα, νά καλύτερέψη κατά 100 ο)ο τó παίξιμό της στο μπριτζ, νά κάνη τις τουαλέτες πού θέλω έγώ, νά μου σέβη τó πρόγευμα στο κρεβάτι, ν' αγαπήη τούς καλούς φίλους μου, νά μ' αφήνη νά πηγαίνω δυό φορές τήν έβδομάδα στη λέσχη... Μά για στάσου... Τί έπαθες; Γιατί φεύγεις έτσι βιαστικά;

— Βιάζομαι, βιάζομαι... είπα του Τράπερς άνοίγοντας τήν πόρτα. Θυμήθηκα ξαφνικά πως πρέπει ν' αγοράσω κάτι πριν κλείσουν τά μαγαζιά...

— Ό Τράπερς ξέσπασε σ' ένα ήχηρό γέλιο.

— Ξέρω τί θέλεις ν' αγοράσης!... φώναξε.

— Τί; άπόρησα, σκανδαλισμένος.

— Ένα «Ημερολόγιο»!...

— Έσκισα τó κεφάλι, κοκκινίζοντας από τή ντροπή μου.

— Έχεις δίκη... ώμολόγησα.

Και γρήγορα-γρήγορα βγήκα στο δρόμο, για νά προτάσω, πριν κλείσουν τά χαρτοπωλεία.

ΓΟΥ'Ι'Α ΡΟΤΖΕΡΣ

«Αν δέν ύπάρχη παρθένο καλοούν έναν γόη, πού μαγεύει τó φείδι με μιá φλογέρα.

Υπάρχει ωστόσο ένα τετράποδο, ό Ιχνεύμων, ό όποιος είνε τρομερός έχθρός της Κόμπρας. Είνε τόσο εύκνητο πού σπανίως τó φείδι κατορθώνει νά τó δαγκώση. Άπεναντίας ό Ιχνεύμων κατορθώνει ν' άρπάξη τó φείδι από τó σθέρκο και νά τού σπάξη τήν σπονδυλική στήλη. Κατόπιν αρχίζει νά τρώη τó φείδι με όλη του τήν ήσυχία. Ό Ιχνεύμων άγαπά πολύ τήν συντροφιά του ανθρώπου και είνε τó καλύτερο αντίφάρμακο κατά τών φαρμακερών φειδιών, άφοϋ δέν φοβάται ούτε τó τρομερώτερο άπ' αυτά, τήν Κόμπρα.

***

Τό άποτέλεσμα του δαγκώματος της Κόμπρας είνε κεραυνοβόλο. Τó δαγκωμένο μέρος πρέπει άμέσως ν' άποκοπή, για νά μη μολυνθή όλόκληρος ό οργανισμός. Ένας ξυλοκόπος είχε κάποτε δαγκωθή στο δάχτυλο από μιá Κόμπρα. Χωρίς νά χάση καιρό έκοψε άμέσως με τόν πέλεκυ τó δάχτυλό του και δέν αισθάνθηκε κανένα σύμπτωμα δηλητηρίασεως. Και θά σωζόταν βέβαια αν κατόπιν δέν έλυπόταν τó κομμένο του δάχτυλο, τó όποιο θέλησε πάλι νά κολληθή στο κομμένο μέρος! Έννοείται ότι ό οργανισμός του έμολύνθη άμέσως και ό θάνατος έπήλθε γρήγορα.

Άλλος Ινδός, άφοϋ σκότωσε μιá Κόμπρα, περιέφερε θριαμβευτικώς τήν κεφαλή της στο δρόμο. Κάποιο όμως μικρό γρατσούνισμα πού υπέστη από τά δόντια του φειδιού, τού στοίχισε τή ζωή. Τó ζωο έκδικήθηκε και νεκρό άκόμη. Τó τρομερό αυτό δηλητήριο είνε τó ίδιο με τού Κρο-

ταλία, με τó όποιο οι έρυθρόδερμοι δηλητηριάζουν τά βέλη τους. Περίεργος, άληθινά, είνε ό τρόπος με τόν όποιο συνάζουν τó δηλητήριο αυτό. Δένουν τó φείδι και τού δίνουν νά δαγκώση ένα σηκότι ζωο. Τó δαγκωμένο εκείνο σηκότι άποσύρεται γεμάτο δηλητήριο.

Για νά πάρουν τó δηλητήριο της Κόμπρας, τήν κλείνουν σ' ένα πήλινο δοχείο μαζί με μιá μπανάνα και βάζουν τó δοχείο άπάνω στη φωτιά. Τó ζωο βασανίζεται και δαγκώνει τή μπανάνα με λύσσα. Όταν ή Κόμπρα νεκρωθή, παίρνουν τή μπανάνα, τήν ξεραίνουν, τήν κοπανίζουν και τήν μεταχειρίζονται ως διεγερτικό. Τó δηλητήριο της Κόμπρας διατηρείται μέσα σε μπουκάλια έρμητικώς κλειστά, άρκει νά μην είνε έκτεθειμένα στον ήλιο. Είνε άχρουν και μόνον όταν ξεραθή γίνεται ύποκίτρινο και διατηρεί τις τοξικές του ιδιότητες έπ' άπειρον. Τó

περίεργο είνε ότι ή χημική σύνθεσις του δηλητηρίου αυτού είνε σχεδόν ή ίδια με τó άσπράδι του αύγου.

Τό μεγαλύτερο αλλά και σπανιώτερο φαρμακερό φείδι τών Ινδιών είνε ή Άμαδρυάς, πού συγγενεύει με τήν Κόμπρα και με τήν Άσπίδα. Έχει μήκος τεσσάρων μέτρων και δέν σαγηνεύεται με τή φλογέρα τών γοήτων. Τά άλλα φείδια όταν συναντήσουν Άμαδρυάδα αλλάζουν δρόμο, διότι άποτελοούν τήν καλύτερη τροφή της. Τρέχει σαν αυτοκίνητο, όταν καταδιώκη κανένα ζωο ή άνθρωπο.

Η Άμαδρυάς αφήνει κάποτε νά περνά ό άνθρωπος κοντά της χωρίς νά τόν έγγίξη. Όλα τά ζωα δηλητηριάζονται από τó δάγκωμα του φειδιού αυτού.

Ό άνθρωπος πού θά δαγκωθή από φαρμακερό φείδι αυτού του είδους ζή από 2 έως 6 ώρες, σπανίως δέ περισσότερες. Τά αίμοσφαιρία του παραμορφοϋνται και τó αίμα πηγνόμενον παύει νά κυκλοφορή' οι πνεύμονες παραλύουν και έπέρχεται ό θάνατος.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η άπουσία του αγαπημένου προσώπου είνε για τόν έρωτα, ό,τι ό άνεμος για τή φωτιά: τόν φουντώνει.

***

Η καρδιά τών γυναικών μοιάζει με τροχό άμαξιού πού γυρίζει με όλη του τήν ταχύτητα.

***

Πιστεύεις στα λόγια τών γυναικών; Είνε σαν νά επιχειρήσ νά πιάσης άπ' τήν ουρά τó χέλι.

